



בית משפט השלום באשדוד

ת"א 19-07-12874 צימרמן נ' פקיד שומה אשקלון

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עדי אייזדורפר

תובע

ישראל צימרמן
ע"י ב"כ עו"ד דמרי

נגד

נתבעת

מדינת ישראל – רשות המיסים
ע"י פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

פסק דין

- 1 זוהי תביעה מכח חוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), ביחס לפרסום שפרסמה הנתבעת
2 בעניינו של התובע, עת הטילה בטעות עיקול בחשבון הבנק של התובע.
3
4 הצדדים אינם חלוקים באשר להשתלשלות העניינים העובדתית בתיק. על רקע זה, מצא ביהמ"ש לנכון
5 לעשות ניסיון להביא את הצדדים להסכמה אשר תייתר את ניהול התיק לגופו, אולם ניסיונות אלה לא צלחו,
6 ומשכך, נקבע התיק להוכחות. בהמשך, עקב סיבות רפואיות של ב"כ התובע, נדחה המועד שנקבע והצדדים
7 זומנו לשיבת תזכורת. במסגרת ישיבה זו, שב בית המשפט והבהיר כי בהעדר מחלוקת עובדתית ממשית
8 המצריכה הכרעה, לא ברורה עמדתה של הנתבעת באשר לשמיעת הראיות בתיק. בהמלצת בית המשפט,
9 הושגה הסכמה לפיה הצהיר ב"כ התובע כי האמור בכתב ההגנה מקובל עליו כפי שהוא, התובע נחקר על
10 תצהירו והצדדים סיכמו טענותיהם. מכאן באתי ליתן פסק דין זה.
- 11
12 2. ביום 8.2.17 קיבל התובע לידיו החלטה בעניין שומה לשנת המס 2014, שהוצאה בעניינו, ונימוקיה. נוכח
13 המועד שבו קיבל התובע את השומה לידיו, היה עליו להגיש את נימוקי הערעור עד ליום 8.3.2017, אולם
14 התובע הקדים והגיש את ערעורו עוד ביום 28.2.17 (נספח 3 לכתב התביעה), ועל כך אין מחלוקת.
15
16 אלא שבאותו המועד, וחרף העובדה כי הוגש ערעור כנדרש, ואף במועד מוקדם מן הקבוע בחוק, הטילה
17 הנתבעת עיקול בחשבון הבנק של התובע אשר התנהל בבנק איגוד.
18
19 התובע טען כי למד על העיקול משיחת טלפון שקיבל מנציג הבנק ביום 5.3.2017 (עמ' 4, שורה 8, עמ' 6 שורות
20 7-8 לעדות התובע).
- 21
22 על פי כתב התביעה, משונדע לתובע דבר העיקול, פנה לנתבעת לברר את מצב הדברים, ולאחר שהתחוויר
23 לנתבעת כי מדובר בעיקול שהוטל בטעות, בוטל העיקול ביום 5.3.2017.
24



בית משפט השלום באשדוד

ת"א 19-07-12874 צימרמן נ' פקיד שומה אשקלון

תיק חיצוני:

1 התובע טוען כי מספר ימים לאחר ביטול העיקול, ביום 8.3.2017, שלח מכתב תלונה לרשות המיסים (נ/8).
2 בחלוף כחודשיים ימים, ביום 10.5.2017, נשלחה תשובת הנתבעת אל התובע אשר כללה התנצלות, ועלה
3 ממנה כי העיקול הוטל ככל הנראה עקב טעות אנוש.

4
5 לטענתו, חרף העובדה שהעיקול בוטל, גרם לו הדבר לעוגמת נפש, בושה, השפלה ואף הכתים את הפרופיל
6 הבנקאי שלו, ומכאן התביעה.

7
8 3. בכתב הגנתה מציינת הנתבעת את העובדה כי בסופו של דבר נדחה הערעור שהגיש התובע.
9 הנתבעת מודה כי מדובר בעיקול שהוטל בשוגג בשל טעות אנוש, בתום לב, אולם מדגישה כי העיקול הוטל
10 ביום 1.3.2017 - יום רביעי בשבוע, והוסר ביום 5.3.2017 - יום ראשון בשבוע, כך שהיה תקף במשך לא יותר
11 מיומיים – שלושה. בנוסף, מציינת הנתבעת כי נשלח לתובע מכתב התנצלות, שכלל הודאה בטעות האנוש
12 שהביאה להטלת העיקול.

13
14 לטענת הנתבעת מדובר בעיקול שהוטל בתום לב, שעה שהמידע שעמד בפני פקיד השומה שהטיל את העיקול
15 לא כלל רישום של הערעור שהוגש על ידי התובע ביחס לשנת המס 2014.

16
17 עוד מפנה הנתבעת לעובדה כי למרות שהתובע המציא לפרקליטות הודעת ערעור מטעמו ביום 4.1.17, ביחס
18 לכל השנים שבגינן הוצאו לו שומות (2011-2014), חודש לאחר מכן, ביום 2.2.2017, נשלחה אליו התראה על
19 חוב ביחס לשנת 2014. לטענתה, דבר זה צריך היה לעורר את חשדו של התובע, אשר כאמור הגיש ערעור
20 לגבי שנה זו, ולשיטת הנתבעת, החל ממועד זה יש לראות בתובע כמי שמודע לכך שלמרות שהגיש הודעת
21 ערעור ביחס לשנת 2014, רואה בו פקיד השומה כחייב. לכן, כבר בשלב זה היה עליו לפנות לרשויות המס
22 ולברר את פשר הודעת החיוב שנשלחה אליו, חרף העובדה שהגיש ערעור כאמור.

23
24 יתרה מכך, הנתבעת טוענת כי ביום 16.2.2017 נשלחה לתובע הודעה נוספת בגין חוב לשנת 2014, וגם אז היה
25 מקום לצפות שהתובע יפנה לרשויות המס ויברר מדוע נשלחה לו הודעה זו חרף הערעור שהוגש על ידו. אם
26 היה עושה כן התובע, הייתה מתגלה הטעות עוד בטרם שהוטל העיקול, והיה בכך כדי למנוע את הטלתו.

27
28 לסיום טוענת הנתבעת, כי תביעת הפיצוי מוגזמת ומופרכת, נעדרת כל בסיס, והוגשה בחוסר תום לב, מבלי
29 שהתובע השכיל להציג כל אסמכתא המעידה על נזק שנגרם לו, או שעלול להיגרם לשמו הטוב, מה גם
30 שכאמור, בידיו מכתב התנצלות, המפרט את הטעות.

דין והכרעה

31
32 4. הצדדים אינם חלוקים על כך שהעיקול הוטל בטעות, ועל כן יש לקבוע כי מדובר בעיקול שהוטל שלא כדין.
33 משכך, מדובר בעיקול העולה לכדי פרסום לשון הרע, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה (ע"א (י-ם) 45661-12-10
34 גסלר נ' עיריית ירושלים (24.3.2011), ע"א (י-ם) 33073-07-12 עיריית ירושלים נ' שגב (6.1.2013)).
35



בית משפט השלום באשדוד

ת"א 19-07-12874 צימרמן נ' פקיד שומה אשקלון

תיק חיצוני:

5. האם עלה בידי הנתבעת להוכיח כי מתקיימת במקרה זה אחת מן ההגנות הקבועות בחוק?

טענת ההגנה היחידה אשר בפי הנתבעת נוגעת לכך שהעיקול הוטל בתום לב. מעבר לטענה זו, לפיה מדובר בעיקול שהוטל בתום לב, ומקורו בטעות ברישום אצל פקיד השומה, שעה שלא עודכנה עובדת הגשת הערעור ביחס לשנת המס 2014, לא טענה הנתבעת דבר לעניין קיומן של אחת מן ההגנות הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק. חרף העובדה כי הדבר לא נטען על ידי הנתבעת, למען לא יצא הנייר חסר אציין כי נראה שההגנות הרלבנטיות לעניין שבפני הן אלו המצויינות בסעיפים 13(9) ו-15(2) לחוק.

מאחר שהנתבעת כאמור, מיקדה טיעוניה בעניין תום הלב, יש להניח כי לא הטילה יהבה על החלופה הקבועה בסעיף 13(9) לחוק, המבסס הגנה שאינה כרוכה בשאלת קיומו של תום לב.

אשר להגנה הקבועה בסעיף 15, הרי שסעיף 15 לחוק קובע הגנות שונות, אשר אם הפרסום התקיים בנסיבות המפורטות בסעיף, בתום לב, תהא בכך הגנה טובה. לענייננו רלבנטית כאמור ההגנה המצויינת בסעיף 15(2) לחוק, הקובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;"

בנוסף, בנמצא קובע סעיף 16 כדלקמן:

"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם התקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

"...

אם כן, סעיף 15 לחוק קובע הגנות שונות מפני תביעת לשון הרע, אשר פרסומן בנסיבות המפורטות בסעיף 15, בתום לב, יעמיד לנתבע הגנה מפני התביעה.

סעיף 16 קובע את נטל ההוכחה לעניין קיומן של ההגנות הקבועות בסעיף 15, ולפיו מוטל להוכיח את קיומו של תום הלב על הנתבע.



בית משפט השלום באשדוד

ת"א 19-07-12874 צימרמן נ' פקיד שומה אשקלון

תיק חיצוני:

1 ודוק, סעיף 16 אינו מקנה הגנה בפני עצמה. לכן, גם אם יקבע כי הנתבע פעל בתום לב, אין די בכך כדי לקבוע
 2 כי עומדת לו הגנה מפני תביעה מכח חוק איסור לשון הרע. תום הלב הוא יסוד אחד מתוך מספר יסודות
 3 אותם יש לבחון על מנת לקבוע כי חלה הגנה כזו או אחרת מאלה המנויות בסעיף 15 לחוק. תום הלב הוא
 4 יסוד הכרחי אמנם לשם התקיימות התנאים לקיומה של הגנה, אולם עדיין על המפרסם – הנתבע, להראות
 5 כי הוא בא בשערי אחת מן החלופות המנויות כהגנות בסעיף 15 לחוק. לכן, אם מלכתחילה אין בפני הנתבע
 6 טענה לקיומה של אחת מן החלופות המנויות בסעיף 15, ממילא אין טעם בבחינת שאלת תום הלב, שהוא
 7 כאמור יסוד הכרחי אחד, המצטרף לחלופות הקבועות בסעיף 15.

8
9 עמד על כך המלומד א' שנהר, בספרו "דיני לשון הרע", בעמ' 250:

10 **"נתבע או נאשם יהנה מהגנת סעיף 15 בהתקיים שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא**
 11 **ש"הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב". התנאי השני הוא שהנתבע או הנאשם יוכל**
 12 **להצביע על כך שעשה את הפרסום באחת מ – 12 הנסיבות הקבועות בסעיף 15. כאמור, שני**
 13 **התנאים הם תנאים מצטברים, וההגנה לא תעמוד אם הפרסום נעשה ב"תום לב" אך שלא באחת**
 14 **הנסיבות שבסעיף 15, או הפרסום נעשה באחת הנסיבות שבסעיף 15 אך לא ב"תום לב"**

15
16 6. אין מחלוקת כי מדובר בעיקול שהוטל בטעות, בעת שהיה תלוי ועומד ערעור שהגיש התובע על השומה בכל
 17 הנוגע לשנת 2014. משכך, מדובר בעיקול שהוטל שלא כדין, ומכאן שאין תחולה לאף אחת מן ההגנות
 18 הקבועות בסעיפים 13(9) ו- 15(2) לחוק הנ"ל. ממילא, אין מקום ואין צורך לבחון את שאלת תום הלב,
 19 אשר כאמור איננה עומדת בפני עצמה, אלא מצטרפת לאחת מן הנסיבות המוכרות כהגנה, המנויות בסעיף
 20 15 לחוק.

21
22 7. יש לדחות את טענות הנתבעת לפיהן נוכח התראות שקיבל במהלך חודש 2/17 ביחס לחוב לשנת 2014, למרות
 23 שהוגש ערעור מטעמו, היה על התובע להבין כי חלה טעות, ולפעול למניעתה.

24
25 ראשית, לא הוצג אישור מסירה לידי התובע ביחס להתראות חוב אלה, ולמעשה, נטענו טענות אלה בעלמא.
 26
27 יתרה מכך, סבורני כי ציפייתה של הנתבעת כי התובע יאתר טעויות שנפלו אצלה, יתריע ויפעל לתיקונן, אינה
 28 סבירה, לוקה בבלבול היוצרות ומעבירה לכתפי התובע – האזרח נטל שאינו רובץ לפתחו, ודאי בנסיבות
 29 המקרה המונח בפני, בהן פעל התובע והגיש את הערעור מטעמו במועד, ואף קודם לכן.

30
31 מכל מקום, שעה שלא הוכח כי התובע קיבל התראות נטענות אלה, ממילא דין טענה זו להידחות, ובעינה
 32 עומדת גרסת התובע לפיה נודע לו העיקול ביום 5.3.17 כתוצאה משיחת טלפון שקיבל מהבנק.

33
34 8. לסיכום עד כה, הנתבעת הטילה על חשבון הבנק של התובע עיקול, אשר הוטל בטעות, שכן בעת הטלתו כבר
 35 היה תלוי ועומד ערעור שהגיש התובע. בנסיבות אלה, עסקינן בעיקול שהוטל שלא כדין, אשר אינו בא בגדרי



בית משפט השלום באשדוד

ת"א 19-07-12874 צימרמן נ' פקיד שומה אשקלון

תיק חיצוני:

1 סעיף 15(2) לחוק. משכך, אין צורך לבחון את שאלת תום הלב, שעה שדרישת תום הלב מצטרפת לאחת מן
2 הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק, שכאמור, אין חלות בענייננו.
3

4

9. גובה הפיצוי

5 עיינתי במכלול פסקי הדין שהציגו הצדדים בעניין זה.
6 בבואי לקבוע את גובה הפיצוי במקרה המונח לפני, נתתי דעתי למספר שיקולים בעלי השלכה על כך:

7 - העיקול הוטל ביום 28.2.2017 והוסר ביום 5.3.2017. דהיינו, מדובר בעיקול שהיה תקף תקופה קצרה
8 ומינימלית בלבד של כשניים עד שלושה ימי עבודה. עם זאת, למרות שמדובר בתקופה מינימלית בלבד
9 שבה היה העיקול תקף, אין להתעלם מן העובדה שעצם הטלת העיקול, ללא קשר לתקופה שבה היה
10 בתוקף, היא היא הגורם המשמעותי במערכת היחסים שבין הבנק ללקוח, ויש לדברים השלכה על
11 הפרופיל הבנקאי של הלקוח.

12 - בניגוד לנטען בכתב ההגנה, לא נשלחו לתובע התראות אודות קיומו של חוב ביחס לשנת 2014, ועל כן
13 אין מקום לטענה כי היה על התובע לפנות כבר אז לרשויות המס, באופן שהיה מביא לגילוי הטעות ומונע
14 את הטלת העיקול.

15 - בתשובה לתלונת התובע, בחלוף כחודשיים, נמסר לתובע מכתב התנצלות שבו פירטה הנתבעת כי מקורו
16 של העיקול בטעות אנוש, ובאפשרות התובע להציג מכתב זה בהתעורר הצורך בכך.

17
18 לסיום, אומנם אין המדובר בתביעה לפיצוי בגין נזק, אלא בתביעה מכוח סעיף 7א לחוק - פיצוי ללא הוכחת
19 נזק, אולם יש לציין כי כל טענות התובע בכל הנוגע לרוח הקרה שנשבה מפקידי הבנק כלפיו לאחר הטלת
20 העיקול, עד אשר נאלץ לעבור בנק, לא נתמכו באסמכתא.

21
22 בשקלול כל זאת, מצאתי לנכון להורות כי הנתבעת תשלם לתובע סך של 10,000 ₪.

23
24 בנוסף תישא הנתבעת בהוצאות התובע ובשכ"ט עו"ד בסך כולל של 3,000 ₪.

25 ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ב, 21 יוני 2022, בהעדר הצדדים.



עדי אייזנרפר, שופטת